

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Ing. Veroniky Baroňové a JUDr. Ing. Venduly Sochorové ve věci

žalobce: **D. V.**
zastoupen advokátem Mgr. Jaroslavem Topolem
sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha

žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**
sídlem Žerotínovo nám. 449/3, Brno

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 2. 2017, č. j. JMK 21048/2017

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Včas podanou žalobou se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 2. 2017, č. j. JMK 21048/2017, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti předchozímu prvostupňovému rozhodnutí Městského úřadu Mikulov, odboru organizačních a

vnitřních věcí ze dne 17. 8. 2016, č. j. MUMI 16027110, kterým bylo rozhodnuto o správním deliktu žalobce, jehož se dopustil tím, že jako provozovatel motorového vozidla v rozporu s ust. § 10 zákona č. 361/2000 Sb. o silničním provozu, ve znění pozdějších předpisů, nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem o silničním provozu. Žalovaný dospěl k závěru, že žalobce podal odvolání opožděně, a to dne 7. 10. 2016, zatímco lhůta pro podání odvolání uplynula dnem 6. 9. 2016. Žalovaný proto postupem podle ust. § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, zamítl odvolání žalobce proti prvostupňovému správnímu rozhodnutí jako opožděné.

I. Obsah žaloby

2. Žalobce namítal, že výrok napadeného rozhodnutí je nepřezkoumatelný pro nesrozumitelnost, neboť z něj není patrné, zda je odvolání zamítnuto pro nepřípustnost nebo opožděnost, z výroku lze pouze dovodit, že se odvolání zamítá podle ust. § 92 odst. 1 správního řádu. Žalobce nerozporuje, že poslední den odvolací lhůty byl 6. 9. 2016. Závěr žalovaného, že odvolání mělo být podáno až dne 7. 10. 2016, je neodůvodněný. Z obsahu spisu přitom vyplývá, že odvolání bylo podáno již dne 5. 9. 2016. Žalobce nerozporuje, že otisk denního razítka Slovenské pošty a.s. ze dne 5. 9. 2016 je nestandardní, má však za to, že se musí jednat o interní pochybení Slovenské pošty a.s., neboť p. M. V. se žalobci zaručil, že odvolání včas podal. Je zřejmé, že doručování bylo zahájeno již na území Slovenské republiky, neboť obálka je označena slovenskou poštovní známkou. Žalobce poukázal dále na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 7. 2016, č. j. 1 As 103/2016 – 40 a ze dne 7. 12. 2005, č. j. 3 As 33/2005 – 80.

II. Vyjádření žalovaného k žalobě

3. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že žalobce si sice prostřednictvím zmocněnce podal odvolání proti rozhodnutí prvostupňového správního orgánu, ovšem šlo pouze o blanketní odvolání. Námitky uplatněné v žalobě žalobce v rámci správního řízení nevznesl. Žalovaný dále uvedl, že z výroku napadeného rozhodnutí je zcela zřejmé, že odvolání žalobce bylo zamítnuto pro opožděnost a nikoliv pro nepřípustnost. Z vyjádření Slovenské pošty a.s. vyplývá, že razítko na obálce, v němž bylo vloženo odvolání, nesplňuje dané parametry a jedná se o napodobeninu. Zásilka se do dispozice České pošty s.p. dostala výběrem poštovních schránek města Brna a zásilky z vybraných pošt, neboť je orážena razítkem s legendou 655 02 Brno 02. Obdobná věc je u Krajského soudu v Brně řešena pod sp. zn. 62 A 232/2016, v poukazované věci jde o falešné razítko „Bratislava 58“ na odvolání, které podal zmocněnec žalobce (T. B.). Tato osoba vystupuje jako zmocněnec v řadě dalších správních řízení a užití falešného razítka lze považovat za další obstrukční taktiku.

III. Obsah nařízeného jednání

4. V rámci nařízeného jednání před krajským soudem setrvali zástupci účastníků na svých dosavadních procesních stanoviscích. Zástupce žalobce uvedl, že česká pošta by zásilku se známkou cizího státu nedoručovala. Žalobce navrhl k prokázání včasnosti podání odvolání výslech p. V., který se měl žalobci zaručit, že odvolání bylo podáno včas. Zástupce žalovaného navrhl zamítnutí žaloby pro nedůvodnost. V průběhu nařízeného jednání provedl soud důkaz spisovou dokumentací prvostupňového správního orgánu ve

věci rozhodované Krajským soudem v Brně pod sp. zn. 62 A 232/2016 – odvoláním tamějšího žalobce včetně připojené obálky, jež byla jako v nyní soudem projednávané věci opatřena razítkem slovenské pošty „810 00 Bratislava 1 – 58“.

IV. Posouzení věci krajským soudem

5. Žaloba byla podána včas [§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)], osobou k tomu oprávněnou a žaloba je přípustná. Napadené rozhodnutí bylo přezkoumáno krajským soudem v mezích uplatněných žalobních bodů.
6. Krajský soud se nejprve zabýval namítanou nepřezkoumatelností pro nesrozumitelnost z důvodu tvrzené vady výroků žalobou napadeného rozhodnutí, neboť z něj podle názoru žalobce nemá být patrné, zda bylo odvolání zamítno pro nepřípustnost nebo pro opožděnost. Pokud jde o výrok žalobou napadeného rozhodnutí, pak je v něm uvedeno, že odvolání žalobce proti prvostupňovému správnímu rozhodnutí se podle ust. § 92 odst. 1 správního řádu zamítá.
7. Podle tohoto ustanovení věta první správního řádu platí, že opožděné nebo nepřípustné odvolání odvolací správní orgán zamítne.
8. Podle ust. § 68 odst. 1 správního řádu platí, že rozhodnutí obsahuje výrokovou část, odůvodnění a poučení účastníků.
9. Podle ust. § 68 odst. 2 věta první správního řádu platí, že ve výrokové části se uvede řešení otázky, která je předmětem řízení, právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno, a označení účastníků podle ust. § 27 odst. 1.
10. K řešení žalobní námitky uvádí soud následující. Ve výrokové části žalobou napadeného rozhodnutí je zcela jasně uvedeno právní ustanovení, podle něhož bylo rozhodováno (§ 92 odst. 1 správního řádu). Uvedeným způsobem žalovaný dostal své zákonné povinnosti, vyplývající pro něj z ust. § 68 odst. 2 věta první správního řádu. V odůvodnění napadeného rozhodnutí je dále doplněno, že správní orgán dospěl k závěru o opožděnosti předmětného odvolání. Uvedená žalobní námitka není důvodná.
11. Mezi účastníky řízení je sporné, kdy došlo k podání odvolání proti prvostupňovému správnímu rozhodnutí. Žalobce zastává stanovisko, že k podání odvolání došlo již dne 5. 9. 2016 (včas), o čemž má svědčit otisk denního razítka Slovenské pošty a.s., podle žalovaného došlo k podání odvolání opožděně, a to dne 7. 10. 2016. Žalobce uvedené stanovisko žalovaného v rámci předmětné žaloby rozporuje. K této námitce uvádí soud následující.
12. Z obsahu správního spisu vyplývá, že proti shora citovanému prvostupňovému správnímu rozhodnutí bylo podáno žalobcem odvolání, přičemž tato listina je opatřena razítkem Městského úřadu Mikulov s údajem „Došlo dne: 10. 10. 2016“. Jednalo se o blanketní odvolání podepsané zmocněncem žalobce T. B. Tato listina byla vložena do obálky, v jejímž pravém dolním rohu je uveden adresát (Městský úřad Mikulov, Náměstí 1, 692 20 Mikulov), v levém horním rohu je označen odesílatel (T. B., P. 62, Š.) a v pravém horním rohu se nachází poštovní známka s nápisem „SLOVENSKO, 0,80 Euro, PRIEVIDZA“ a tato je oražena razítkem s označením „655 02 Brno 02, 7. 10. 16, 11“ a razítkem

s označením „810 00 Bratislava, 5. 9. 2016, 58“. Žádné jiné údaje na předmětné obálce již nejsou vyznačeny.

13. Mezi účastníky řízení není sporné a ze správního spisu vyplývá, že prvostupňové správní rozhodnutí bylo doručeno zástupci žalobce dne 22. 8. 2016. Ode dne 23. 8. 2016 započala běžet zákonná 15denní lhůta pro podání odvolání, jejímž posledním dnem bylo úterý 6. 9. 2016.
14. Podle ust. § 40 dost. 1 písm. d) platí, že lhůta je zachována, je-li posledního dne učiněno podání u věcně a místně příslušného správního orgánu, anebo je-li v tento den podána poštovní zásilka adresovaná tomuto správnímu orgánu, která obsahuje podání, držitelé poštovní licence nebo zvláštní poštovní licence, anebo osobě, která má obdobné postavení v jiném státě; nemůže-li účastník z vážných důvodů učinit podání u věcně a místně příslušného správního orgánu, je lhůta zachována, jestliže je posledního dne lhůty učiněno podání u správního orgánu vyššího stupně; tento správní orgán podání bezodkladně postoupí věcně a místně příslušnému správnímu orgánu.
15. Ze shora uvedeného vyplývá, že aby odvolání mohlo být podáno včas, muselo by být učiněno nejpozději dne 22. 2. 2016 u věcně a místně příslušného správního orgánu, anebo v tento den by musela být podána poštovní zásilka adresovaná tomuto správnímu orgánu, která obsahuje podání, a to držitelé poštovní licence nebo zvláštní poštovní licence, anebo osobě, která má obdobné postavení v jiném státě. Obálka, do níž bylo odvolání proti prvostupňovému správnímu rozhodnutí vloženo, obsahuje kromě otisku razítka České pošty, s. p. s údajem „655 02 Brno 02, 7. 10. 2016, 11“ rovněž otisk razítka Slovenské pošty, a.s., a to s údajem „810 00 Bratislava, 5. 9. 2015, 58“. Jak vyplývá z žalobou napadeného rozhodnutí a připojené správní dokumentace, žalovaný řešil otázku včasnosti podání odvolání, neboť se mu z předmětné obálky nabízely dvě možnosti data podání tohoto odvolání, a to buď prostřednictvím slovenské pošty dne 5. 9. 2016, či prostřednictvím české pošty dne 7. 10. 2016. Jak již bylo uvedeno, žalovaný dospěl k závěru, že otisk razítka slovenské pošty není pravý, nýbrž se jedná o pouhou napodobeninu. Žalovaný dále v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí doplnil, že je mu z úřední činnosti známo, že zmocněnec žalobce užil tohoto razítka také v jiném řízení (Sp. zn.: S-JMK 130099/2016/ODOS/Př).
16. Před vydáním žalobou napadeného rozhodnutí byl žalobce, resp. jeho zástupce, seznámen s podklady pro vydání rozhodnutí, kterými byla mj. zpráva z interního šetření provedená Českou poštou, s.p. ve dnech 9. – 11. 8. 2016 a e-mailová korespondence mezi Magistrátem města Brna a Slovenskou poštou, a.s. ze dne 13. 7. 2016, získaná žalovaným v rámci jeho úřední činnosti při řešení skutkově obdobné věci, vedené u žalovaného pod sp. zn. S-JMK 128606/2016/ODOS/Př (rozhodnutí, které z tohoto správního řízení vzešlo, bylo přezkoumáváno zdejším soudem pod sp. zn. 62 A 232/2016). Slovenská pošta ve svém vyjádření k otisku stejného razítka lišícího se od použitého v nyní projednávané věci pouze v datumu výslovně uvedla, že poštovní razítko s rozlišovacím znaménkem „58“ na poště Bratislava 1 se nepoužívá a že toto razítko nesplňuje parametry běžně používaných denních razítek. Slovenská pošta označila otisk razítka na obálce podání za napodobeninu. K zaslaným podkladům se žalobce nevyjádřil.
17. Krajský soud v Brně si vyžádal a k důkazu provedl část spisové dokumentace vedené Magistrátem města Brna, odborem dopravně správních činností pod sp. zn. ODSČ-32058/16-HEV/V (jedná se o spisovou dokumentaci prvostupňového správního orgánu

váží se k přezkumné činnosti Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 62 A 232/2016 – jak bylo shora již uvedeno). Z této spisové dokumentace Krajský soud v Brně provedl k důkazu obálku, do níž bylo vloženo odvolání tamějšího účastníka řízení proti prvostupňovému správnímu rozhodnutí – k této záslce se váže shora uvedené vyjádření České pošty, s.p. a Slovenské pošty, a.s. Rovněž tato obálka je opatřena stejnou známkou jako v nyní projednávané věci a je opatřena otiskem razítka České pošty, s. p. „650 02 Brno 02, 28. 6. 16 – 20,1“ a otiskem „810 00 Bratislava 1, 23. 5. 2016, 58“. Posledně citovaný otisk razítka se liší od otisku razítka v nyní projednávané věci pouze datací, kdy je namísto data 23. 5. 2016 v nyní projednávané věci uvedeno „05. 9. 16“.

18. Při hodnocení nyní řešené věci souhlasí Krajský soud v Brně se závěrem žalovaného, že otisk razítka Slovenské pošty, a.s. je pouhou napodobeninou poštovního razítka, přičemž s ohledem na shodnost otisku nyní použitého razítka lišícího se pouze v časovém údaji (rozdíl přibližně 3,5 měsíce) je možno zcela vycházet z citovaného vyjádření Slovenské pošty, a.s.
19. Námitku nedostatečně zjištěného skutkového stavu mohl žalobce nepochybně uplatnit již v rámci řízení před správním orgánem. Žalobce sice může uplatňovat nové skutečnosti a navrhované důkazy, ovšem jde o způsob obrany, který se jeví jako účelový, obstrukčního charakteru. Princip plné jurisdikce a neuplatnění striktní zásady koncentrace v daném správním řízení ještě automaticky neznamená, že správní soudy jsou další, třetí instancí ve správním řízení. Cílem soudního přezkumu ve správním soudnictví není nahrazovat činnost správního orgánu. Přezkum správních rozhodnutí nelze vnímat jako odvolací řízení v plné apelaci, proto také důkazní aktivita soudu bude vždy činností doplňkovou, nikoliv dominantní. V rámci řízení před soudem se tedy žalobce může domáhat provedení důkazů (návrh na výslech svědka M. V., trvale bytem ve Slovenské republice, jenž se měl žalobci zaručit, že odvolání včas podal), avšak rozhodnutí, které z navržených důkazů provede soud a které nikoliv, je výlučně na jeho úvaze. V nyní projednávané věci má Krajský soud v Brně za to, že žalovaný rozhodoval na základě dostatečně zjištěného skutkového stavu, přičemž především vycházel ze shora již uvedeného vyjádření Slovenské pošty, a.s. Krajský soud v Brně při posuzování věci vycházel ze závěrů týkajících se skutkově obdobné věci řešené zdejším soudem v rozsudku ze dne 17. 5. 2018, č. j. 62 A 232/2016 – 33 a z navazujícího rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 8. 2018, č. j. 9 As 193/2018 – 33. V těchto věcech citované soudy řešily skutkově obdobný případ použití razítka s označením „810 00 Bratislava, 58“, které se liší pouze datem, kdy namísto „23. 5. 2016“ bylo v nyní posuzované věci uvedeno „5. 9. 2016“. I v nyní projednávané věci bylo odvolání proti prvostupňovému správnímu rozhodnutí doručeno cca 1 měsíc po datu vyznačeném na razítku podací pošty Bratislava a v den následující (zde třetí) po datu vyznačeném na razítku podací pošty Brno. Nejvyšší správní soud v citovaném rozsudku dospěl k následujícím závěrům.

[22] Nejvyšší správní soud se již dříve zabýval důkazním standardem v situacích, kdy vzniklo určité podezření na manipulaci s poštovním razítkem, např. vznikla-li neobvykle dlouhá prodleva mezi datem podání záslky a jeho zpracováním (srov. rozsudky ze dne 10. 9. 2015, č. j. 4 As 164/2015 - 39, ze dne 13. 7. 2016, č. j. 1 As 103/2016 - 40, či ze dne 26. 1. 2017, č. j. 9 As 99/2016 - 40). Z citované judikatury vyplývá, že závěr o opožděnosti určitého podání lze učinit pouze tehdy, je-li to jednoznačně prokázáno. Jelikož poštovní razítko je razítkem svou povahou úředním, je nutné vycházet ze správnosti data uvedeného na poštovním razítku, neprokáže-li se opak. K tomu nepostačí, že ve věci nastaly určité zvláštnosti či neobvyklosti. Byť se citované

rozsudky věcně netýkaly podání odvolání, nýbrž žalob a kasačních stížností, nevidí soud žádný důvod, proč by tyto obecné závěry nebyly přenositelné rovněž na nyní projednávanou věc.

[23] Je proto nutné posoudit, zda datum uvedené na otisku poštovního razítka s nápisem Bratislava je skutečným datem podání odvolání na pobočce slovenské pošty, respektive zda učiněná skutková zjištění představují spolehlivý podklad pro závěr žalovaného a krajského soudu, že tento otisk poštovního razítka neprokazuje okamžik podání odvolání k poštovní přepravě, a nelze k němu tudíž přiblížit.

[24] Slovenská pošta ve svém vyjádření výslovně uvedla, že poštovní razítko s rozlišovacím znaménkem „58“ na poště Bratislava 1 se nepoužívá a že toto razítko nesplňuje parametry běžně používaných denních razítek. Nelze přehlédnout rovněž to, že slovenská pošta jasně označila otisk razítka na obálce podání za napodobeninu. Na rozdíl od stěžovatele nespatřuje Nejvyšší správní soud v tomto vyjádření žádné nejasnosti, které by snad mohly podporovat předestřenou teorii, že v jeho případě použil pracovník pošty omylem jiné než standardně užívané razítko. Pravděpodobnost záměny razítek ze strany pracovníka slovenské pošty považuje Nejvyšší správní soud za čistě teoretickou, neboť takovou variantu vyjádření slovenské pošty ani náznakem nepřipouští.

[25] Určitost vyjádření slovenské pošty přitom odlišuje případ stěžovatele od věcí řešených ve výše citovaných rozsudcích, kde Nejvyšší správní soud s ohledem na pochybnosti při doručování upřednostnil přístup k právní ochraně. Z tam učiněných skutkových zjištění totiž nebylo možné vyloučit pochybení české pošty, která nedokázala vzniklé nepravdivosti či nesrovnalosti při doručování jednoznačně vysvětlit a nebyla schopna prokázat okolnosti podání. K takové situaci ovšem v projednávané věci nedošlo. Vyjádření slovenské pošty nade vší pochybnost vylučuje, že by mohlo být podání takto označeno na některé z jejích bratislavských poboček. Byla-li pravost otisku razítka slovenské pošty účinně popřena, nelze vycházet ze správnosti data uvedeného na poštovním razítku s označením Bratislava 1.

[26] Jelikož byla spolehlivě vyvrácena pravost otisku razítka slovenské pošty, nelze než vycházet z otisku razítka české pošty, jemuž svědčí s ohledem na výše uvedené judikurní závěry presumpce správnosti. Stěžovatel nepředložil žádný důkazní prostředek, který by správnost data uvedeného na poštovním razítku české pošty vyvracel. Navrhovaný výslech svědka M. V. nelze za takový důkazní prostředek považovat, neboť tento měl dle vyjádření stěžovatele potvrzovat správnost data uvedeného na otisku poštovního razítka s nápisem Bratislava, jež byla ovšem na základě vyjádření slovenské pošty vyvrácena. Za situace, kdy stěžovatel zvolil způsob doručování obvyčejnou poštovní zásilkou, u něhož se neevidují data podání, je nutné vycházet z otisku poštovního razítka, jehož správnost nebyla vyvrácena. Jakkoliv zákon umožňuje způsob doručování zvolený stěžovatelem (obvyčejná poštovní zásilka), je třeba si uvědomit, že právě touto volbou způsobu doručování se stěžovatel sám vystavil riziku důkazní tísně, když zásilku neodeslal např. doporučeně (jako učinil u podání ze dne 4. 5. 2016, které obsahovalo jeho vyjádření k věci).

[27] Nejvyšší správní soud proto uzavírá, že nelze přiblížit k datu uvedenému na údajném razítku slovenské pošty na obálce. Jediným důkazem o datu podání zůstává otisk razítka české pošty (28. 6. 2016). Jelikož toto datum následovalo po uplynutí odvolací lhůty (26. 5. 2016), odvolání bylo podáno opožděně, jak správně konstatovaly žalovaný i krajský soud.

20. V nyní projednávané věci jsou závěry citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu v plné míře použitelné. Krajský soud v Brně jak již bylo shora uvedeno má za prokázáno, že s ohledem na shodnost otisku razítka „slovenské pošty“ je možno učinit jednoznačný závěr o tom, že se jedná o pouhou napodobeninu poštovního razítka, přičemž tento otisk v žádném případě nemůže sloužit jako východisko pro posouzení včasnosti podání odvolání proti prvostupňovému správnímu rozhodnutí. Pravost otisku razítka „slovenské pošty“ byla účinně popřena, proto nelze vycházet ze správnosti data uvedeného na poštovním razítku s označením Bratislava 1. Ani v této věci žalobce nepředložil žádný důkazní prostředek, který by správnost data uvedeného na poštovním razítku české pošty vyvracel. Navrhovaný výslech svědka M. V. (shodný svědek jako ve věci řešené v poukazovaných rozsudcích Krajského soudu v Brně a Nejvyššího správního soudu) nelze za takový důkazní prostředek považovat, neboť tento měl potvrzovat správnost data uvedeného na otisku poštovního razítka s nápisem Bratislava, jež byla na základě vyjádření Slovenské pošty, a.s. vyvrácena. Krajský soud v Brně proto ani v nyní projednávané věci nepřistoupil k výslechu navrženého svědka. K datu uvedenému na údajném razítku Slovenské pošty, a.s. umístěném na obálce odvolání, nelze přihlížet. Jediným důkazem o datu podání zůstává otisk razítka České pošty, s. p. (7. 10. 2016). V nyní projednávané věci se jedná o datum, jenž následovalo po uplynutí odvolací lhůty proti prvostupňovému správnímu rozhodnutí.

V. Závěr a náklady řízení

21. Krajský soud v Brně neshledal žalobu důvodnou a nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, která by způsobovala nezákonnost napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti. Žalobu proto postupem ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
22. O náhradě nákladů řízení rozhodl Krajský soud v Brně, jak je uvedeno ve výroku pod bodem II. tohoto rozsudku, a to postupem podle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, proto mu nenáleží právo na náhradu nákladů řízení, žalovanému náklady přesahující rámec jeho běžné úřední činnosti, nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 12. 6. 2019

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu